

ת"פ 1552/03/13 - מדינת ישראל נגד מחמוד עדם - בעצמו, אמגד אבו שרך - בהעדר

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 1552-03-13 מדינת ישראל נ' עדם ואח'
בפני כב' השופטת שרה חביב
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה
1. מחמוד עדם - בעצמו
2. אמגד אבו שרך - בהעדר
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אלמכאוי

28 אפריל 2014

החלטה

קובעת למענה נוסף ליום 30.6.2014 בשעה 12:00.
המזכירות תזמן את הנאשם 2 באמצעות מת"ק חברון.
הערב יוודא אף הוא התייצבות הנאשם לדיון.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ד, 28/04/2014 במעמד הנוכחים.

שרה חביב, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ד, 28/04/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הרישום הפלילי של הנאשם הוגש וסומן ת/1.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ד, 28/04/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, בתאריכים - 29.5.2012, 1.2.2013 ו-27.2.2013.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל בן 3 חודשים, מאסר מותנה וקנס, תוך שהוא עותר למתחם ענישה שבין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה, ומפנה לפסיקה בעניין זה. עוד טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם במעשיו פגע בביטחון הציבור ובריבונותה של המדינה.

ב"כ הנאשם מנגד, ביקש כי ייקבע מתחם ענישה שמאפשר השתת עונשים של מאסר מותנה וקנס, הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את הקשיים הכלכליים אותם הוא חווה בשטחי הרש"פ. בנסיבות אלה, עתר למאסר מותנה לתקופה קצרה יחסית שתאפשר לנאשם להוציא אישור כניסה לצורך העבודה.

הנאשם שבפני יליד 1983, בעברו רישום אחד בלבד מבית דין צבאי.

הערך המוגן בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל הוא ריבונותה של המדינה, לכך יש להוסיף את הערך המוגן של שמירה על בטחון הציבור, זאת לאור הניסיון של כניסת מפגעים משטחי הרש"פ לשטחי ישראל. לא כל מי שנכנס לישראל יוצר מניה וביה סיכון בטחוני, יחד עם זאת, עצם ביצוע העבירה יוצר עול כבד על גורמי הביטחון ועל כן פגיעה בערך המוגן של בטחון הציבור.

עמוד 2

כפי שהבעתי דעתי בעבר, מתחם הענישה ההולם עבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין, מבלי שבאו עליה נסיבות מיוחדות לקולה או לחומרה, עומד על בין מאסר מותנה וקנס ועד חודשיים מאסר בפועל. הדבר נשען לידי על העובדה, כי זה היה רף הענישה הנוהג ערב כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לאור העובדה כי העונש המוגדר לצידה של העבירה הוא של 12 חודשי מאסר לכל היותר, ולאור העובדה, כי בצדו של עונש המאסר או המאסר המותנה, יש לשקול מאסרים מותנים וקנסות.

תיקון 113 לחוק העונשין לא נולד כדי להחמיר בענישה, ועל כן מתחם הענישה שבין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל נתפס בעיני כחמור מדי (ראה לענין זה למשל ת"פ 7734-07-12).

בנסיבותיו של הנאשם ועל אף שמדובר בשלוש עבירות, סבורתני כי יש להסתפק בעונש בתחתית המתחם שקבעתי, זאת גם לאור נסיבותיו האישיות. על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר מותנה בן חודשיים למשך שנתיים, שלא יעבור על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל - התשי"ב-1952.

ב. קנס בסך ₪ 4,000 או חודשיים מאסר תחתיו. הקנס ישולם לאלתר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ד, 28/04/2014 במעמד הנוכחים.

שרה חביב, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה כמבוקש.

יתרת הפיקדון על פירותיו תושב לידי הנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ח ניסן תשע"ד, 28/04/2014 במעמד הנוכחים.

שרה חביב, שופטת

הוקלדעלידיאלניורבסטקר